

Napjainkban élénk érdeklődés irányul a klasszikus retorika fogalmaira. Táplálhatja ezt a (társadalmi, politikai, esztétikai) kommunikációra irányuló fokozott figyelem, de a nyelvtudomány kognitív fordulata révén az a törekvés is, hogy megtudjunk valamit a retorikai hatás gyökereiről, azokról a mentális tényezőkről, amelyek a nyelvi megformálás lehetőségeiből való választást, valamint az ennek nyomán létrejövő hatást befolyásolják, illetve adott esetben döntően meghatározzák. A retorika így a klasszikus érintkezési területeken túl (mint a poétika, az esztétika vagy a kommunikációkutatás) újabb kutatási irányokhoz is társul, ilyenek napjainkban a kognitív nyelvészet vagy a konverzációelemzés. Jelen tanulmány (amely egy készülő alakzatlexikon számára kívánt szempontokat adni) összefoglalást nyújt a klasszikus alakzatelméletről, és megfogalmazza azokat a kérdéseket, amelyek az újabb kutatások nézőpontjából problémaként jelentkezhetnek. Szembesíti az alakzat fogalmában a séma és a figura, a nyelvi klisé és a retorikus hatás, a szerkezet és a művelet, a mátrixok és a funkciók szempontjait a retorika ókori és 20. századi történetében.

R. sz.: 41243/XVI 525 Ft

917896311957631